

سیستم‌های چند عاملی

درس ۲۴

برنامه‌نویسی عامل‌گرا

Agent-Oriented Programming (AOP)

کاظم فولادی قلعه

دانشکده مهندسی، دانشکدگان فارابی

دانشگاه تهران

<http://courses.fouladi.ir/mas>

برنامه‌نویسی عامل‌گرا

AGENT-ORIENTED PROGRAMMING (AOP)

برنامه‌نویسی عامل‌گرا:
یک «پارادایم برنامه‌نویسی» بر اساس نگاه اجتماعی به محاسبات

ابداع شده توسط *Shoham*

در AOP عامل‌ها مستقیماً بر اساس تصورات ذهنی
(مانند باور، مطلوب و قصد در مدل BDI)
برنامه‌نویسی می‌شوند.

همان‌طور که انسان‌ها از چنین مفاهیمی به عنوان یک مکانیزم انتزاع برای
بازنمایی خواص سیستم‌های پیچیده استفاده می‌کنند،
می‌توانیم از آنها برای برنامه‌نویسی ماشین‌ها نیز استفاده کنیم.

مقایسه‌ی عامل‌ها و اشیا

AGENTS VS. OBJECTS

عامل <i>Agent</i>	شیء <i>Object</i>
روی رفتار خود کنترل نشان می‌دهد	روی رفتار (متد) خود کنترل نشان نمی‌دهد
تصمیم‌گیری به عهده‌ی عاملی است که درخواست را دریافت کرده است	تصمیم‌گیری به عهده‌ی شیئی است که متدى را درخواست کرده است
عامل درخواست را به ازای سود انجام می‌دهد	شیء درخواست را به رایگان انجام می‌دهد
انعطاف‌پذیری بالا	انعطاف‌پذیری پایین
رشته‌ی کنترل عامل در دست خود عامل است	رشته‌ی کنترلی شیء در دست سیستم است

مقایسه‌ی برنامه‌نویسی شیئی‌گرا و برنامه‌نویسی عامل‌گرا

OOP vs. AOP

برنامه‌نویسی عامل‌گرا <i>AOP</i>	برنامه‌نویسی شیئی‌گرا <i>OOP</i>	
(Agent) عامل	(Object) شیئ	واحد پایه
باعرها، تعهدات، گزینه‌ها، ...	نامقید	پارامترهای تعریف‌کننده‌ی واحد پایه
روش‌های گذر دادن پیام و پاسخ	روش‌های گذر دادن پیام و پاسخ	فرایند محاسبه
اطلاع‌دادن، درخواست‌دادن، پیشنهاد دادن، قول دادن، نپذیرفتن، ...	نامقید	انواع پیام‌ها
صدقت، سازگاری، ...	هیچ	قیدهای روی متدها

چهارچوب سیستم برنامه‌نویسی عامل‌گرا

یک سیستم AOP کامل شامل سه مؤلفه‌ی اصلی است:

یک «عامل‌ساز» An “Agentifier”

برای تبدیل دستگاه‌های خنثی
به عامل‌های قابل برنامه‌نویسی

یک زبان برنامه‌نویسی مفسری An Interpreted PL

برای تعریف و برنامه‌نویسی عامل‌ها،
با فرمان‌های ابتدایی
مانند:
REQUEST, INFORM

یک زبان صوری محدودشده A Restricted Formal Language

شامل مدل‌لیته‌های گوناگون
(مانند باور و تعهد)
با نحو و معناشناسی واضح
برای توصیف حالت‌های ذهنی

تفسر عمومی عامل

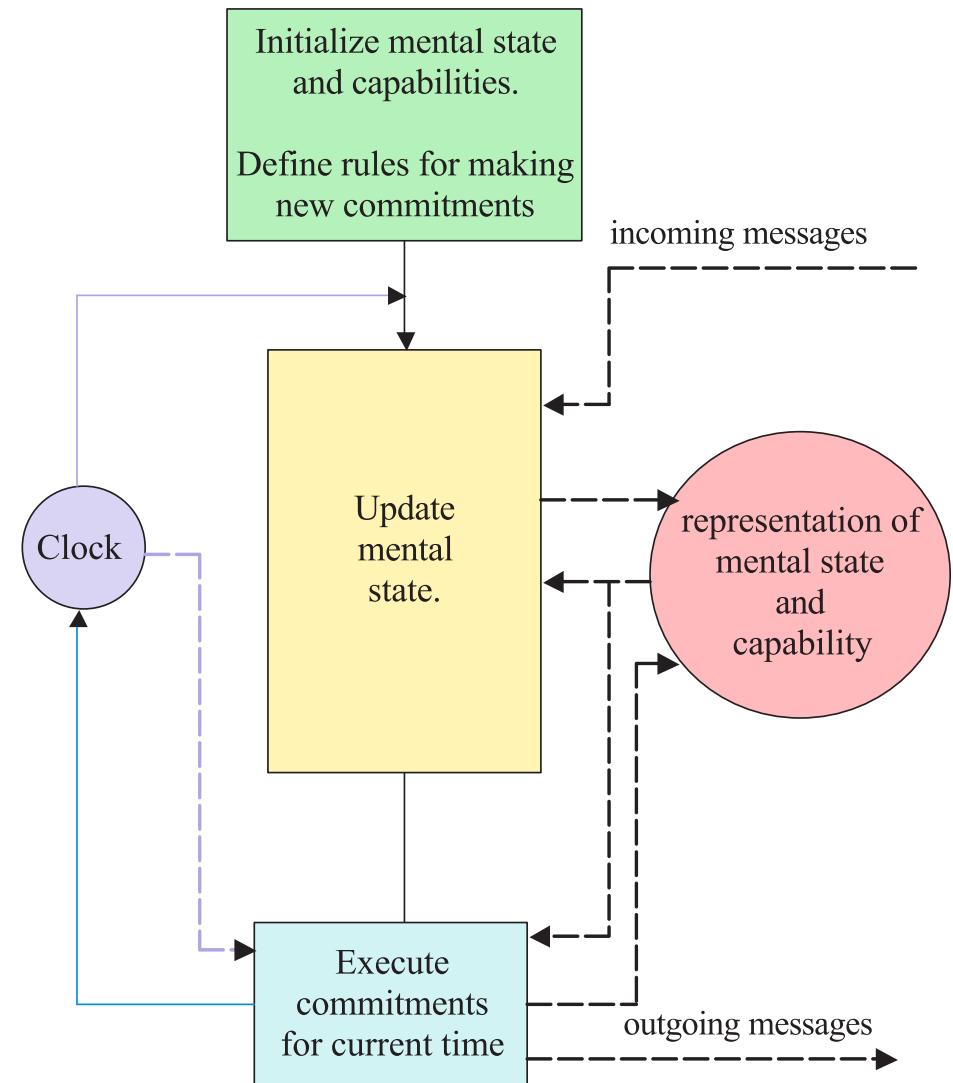
A GENERIC AGENT INTERPRETER

حلقه‌ی اصلی:

- خواندن پیام‌های جاری، و به‌هنگام‌سازی حالت ذهنی (شامل باورها و تعهدات)
- اجرای تعهدات زمان جاری، (ممکن است منجر به تغییرات بیشتر در باور شود)

کنش‌هایی که عامل می‌تواند به آنها متعهد شود:

- ۱) کنش‌های برقراری ارتباط مثل REQUEST, INFORM
- ۲) کنش‌های دلخواه «خصوصی»

Legend:

control →

data →

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

AGENT-0 AGENT-ORIENTED PROGRAMMING LANGUAGE

نخستین پیاده‌سازی از پارادایم AOP، زبان AGENT0 بود.

در زبان AGENT0 هر عامل بر حسب موارد زیر مشخص می‌شود:

مجموعه‌ای از قواعد تعهد <i>Commitment Rules</i>	مجموعه‌ای از تعهدات اولیه <i>Commitments</i>	مجموعه‌ای از باورهای اولیه <i>Beliefs</i>	مجموعه‌ای از قابلیت‌ها <i>Capabilities</i>
در قالب شرط-کنش	در نقش قصدهای <i>BDI</i>	در نقش باورهای <i>BDI</i>	آنچه عامل می‌تواند انجام دهد

○ یک قاعده‌ی تعهد، شامل یک شرط پیام، شرط ذهنی و یک کنش است.

- یک قاعده «فایر» می‌شود، هرگاه
 - شرط پیام با پیام دریافت شده توسط عامل مطابقت کند و
 - شرط ذهنی با باورهای عامل مطابقت کند.

○ وقتی یک قاعده‌ی تعهد «فایر» می‌شود، عامل **متعهد** به انجام کنش می‌شود.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا

AGENT-0

کنش‌ها و پیام‌ها

پیام‌ها (به عنوان کنش‌های گفتاری) <i>Messages (as Speech Acts)</i>		کنش‌ها <i>Actions</i>	
اطلاع دادن <i>Inform</i>	درخواست <i>Request / Unrequest</i>	برقرارکننده ارتباط <i>Communicative</i>	خصوصی <i>Private</i>
گذر دادن اطلاعات، (معمولًاً منجر به تغییر باورهای عامل‌ها می‌شود)	برای انجام کنش‌ها یا منع کنش‌ها: (معمولًاً منجر به تغییر تعهدات عامل‌ها می‌شود)	ارسال پیام‌ها	روال‌هایی که درون عامل اجرا می‌شود

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

قاعده‌ی تعهد

If

I receive a message from **agent**
requesting me to do **action**
at **time**,

and I believe that

- **agent** is currently a friend;
- I can do **action**;
- at **time**, I am not committed to doing any other action,

Then

commit to doing **action** at **time**.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

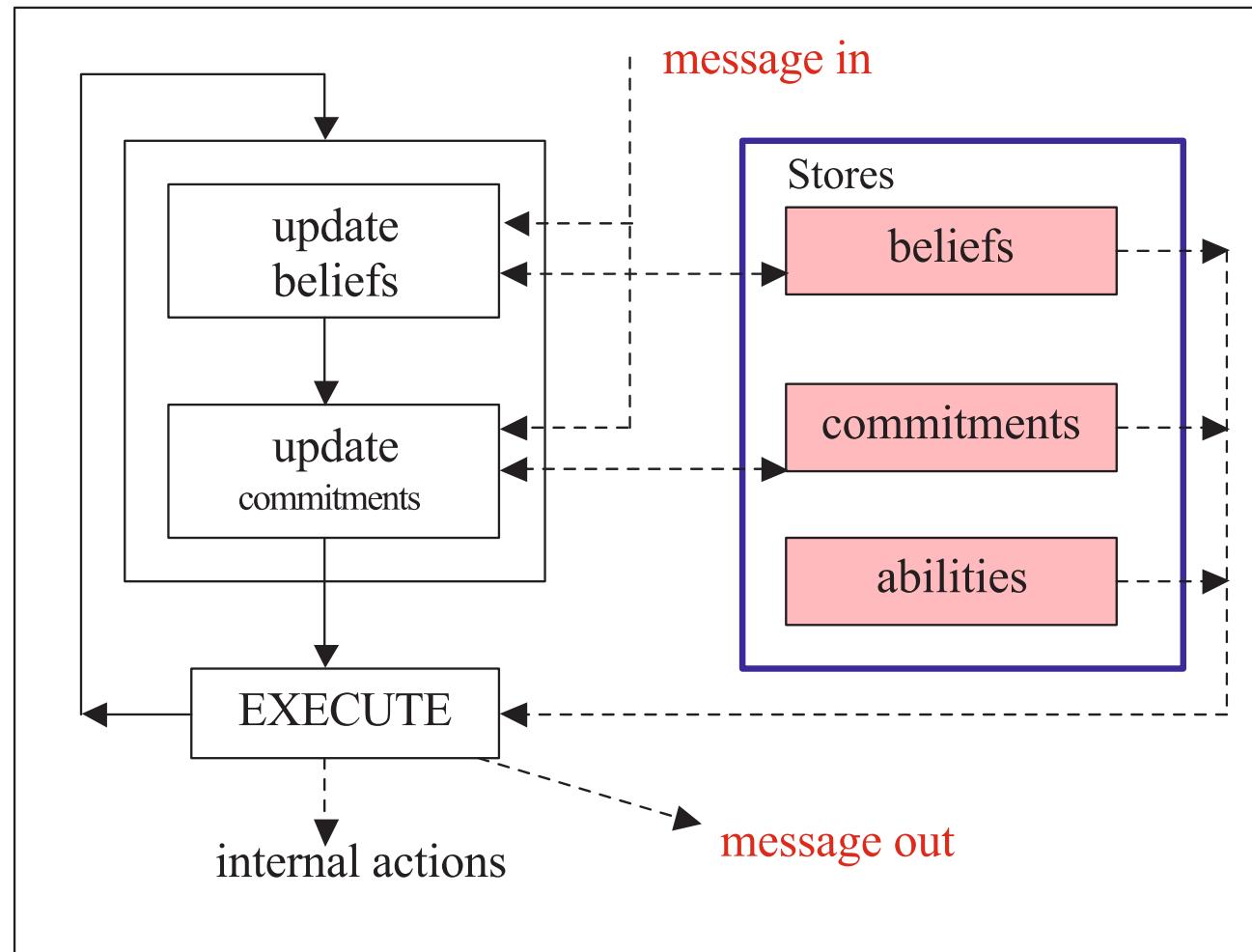
مثال: قاعده‌ی تعهد

```
COMMIT(  
  ( agent, REQUEST, DO(time, action)  
  ), ;;; msg condition  
  ( B,  
    [now, Friend agent] AND  
    CAN(self, action) AND  
    NOT [time, CMT(self, anyaction)]  
  ), ;;; mental condition  
  self,  
  DO(time, action)  
)
```

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

جريان کنترل

The flow of control in AGENT0

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو AGENT-0

THE SYNTAX OF AGENT0

تعهدات تنها کنshawهای ابتدایی هستند
(که مستقیماً توسط عامل اجرا می‌شوند.)

زبان AGENT0 شرط‌ها را فقط برای اتخاذ تعهدات مشخص می‌کند.

تعهدات واقعاً اتخاذ می‌شوند، و سپس در زمان‌های مناسب بعدی به‌طور خودکار انجام می‌شوند.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو ۰: جمله‌های واقعیت

FACT STATEMENTS

جمله‌هایی که برای مشخص‌سازی
محتوای کنش‌ها و شرط‌های لازم برای اجرای آنها استفاده می‌شوند.

جمله‌های واقعیت
Fact Statements

مثال:

```
(t (employee smith acme))  
(NOT (t (employee jones acme)))
```

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو ۰: جمله‌های کنش خصوصی و برقراری ارتباط

PRIVATE AND COMMUNICATIVE ACTION STATEMENTS

کنش‌ها می‌توانند خصوصی/برقراری ارتباط یا شرطی/غیرشرطی باشند.

جمله‌های کنش
Action Statements

The syntax for a **private action**

(DO t p-action)

نقطه‌ی زمانی **t**
نام کنش خصوصی **p-action**

کنش خصوصی می‌تواند حاوی IO باشد یا خیر.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو-0 AGENT: جمله‌های کنش خصوصی و برقراری ارتباط

PRIVATE AND COMMUNICATIVE ACTION STATEMENTS

کنش‌ها می‌توانند خصوصی/برقراری ارتباط یا شرطی/غیرشرطی باشند.

جمله‌های کنش

Action Statements

AGENT0 فقط سه نوع کنش برقراری ارتباط دارد:

The syntax of **informing**

The syntax of **requesting**

The syntax of **canceling** a request

(INFORM t a fact)

(REQUEST t a action)

(UNREQUEST t a action)

نقطه‌ی زمانی t

نام عامل a

یک جملہ کی واقعیت fact

action

یک جمله‌ی کنش (تعریف بازگشتی) **action**

کنیش برقراری ارتباط همیشه حاوی IO است و برای همهی عامل‌ها مشترک است.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو-0: جمله‌های کنش شرطی

CONDITIONAL ACTION STATEMENTS

- تعهدات برای کنش‌های شرطی،
که شامل شرط‌هایی است که باید دقیقاً پیش از کنش کردن آزمایش شود.
- شرط‌هایی که برای ورود به تعهدات در موقعیت نخست لازم است.

جمله‌های کنش شرطی
Conditional Action Statements

یک **کنش شرطی** متنکی بر شرط ذهنی است (که به حالت ذهنی عامل مراجعه می‌کند).

وقتی زمان اجرای کنش رسید، حالت ذهنی در آن زمان بررسی می‌شود
تا ببینید که آیا شرط ذهنی ارضاشده است یا خیر.

یک شرط ذهنی، یک ترکیب منطقی از الگوهای ذهنی به صورت‌های زیر است:

(B fact)

((CMT a) action)

E.g.: (B (t (employee smith acme)))

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو-0: جمله‌های کنش شرطی

CONDITIONAL ACTION STATEMENTS

The syntax of a **conditional action**

(IF mntlcond action)

جمله‌های کنش شرطی

Conditional Action Statements

E.g.:

```
(IF (B (t' (employee smith acme)))
    (INFORM t a
        (t' (employee smith acme))))
```

شرط‌های ذهنی می‌توانند حاوی رابطه‌ای منطقی AND، OR و NOT باشند.

E.g.: the following three actions constitute a query about whether fact is true (b is being queried and is asked to inform a):

```
(REQUEST t b (IF (B fact)
                  (INFORM t+1 a fact)))
(REQUEST t b (IF (B (NOT fact))
                  (INFORM t+1 a (NOT fact))))
(REQUEST t b
          (IF (NOT (BW fact))
              (INFORM t+1 a
                  (NOT (t+1 (BW a fact))))))
```

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو ۰: متغیرها

VARIABLES

روال‌ها مطابق مدل هدایت شده با الگو به کار گرفته می‌شوند:

قواعد تعهد توسط الگوهای خاصی در پیام‌های وارد و حالت ذهنی جاری فعال می‌شوند (عموماً حاوی متغیر).

هر متغیر با **?** شروع می‌شود.
دامنه‌ی متغیر: نام عامل / جمله‌های واقعیت / جمله‌های کنش

E.g.:

(IF (NOT ((CMT ?x) (REFRAIN sing))) sing)

فرض می‌شود که متغیرها در جمله‌های کنش، دارای سور وجودی هستند. متغیر دارای سور عمومی با **!?** شروع می‌شود و حوزه‌ی دید آن کل فرمول است.

E.g.:

(IF (B (t (emp ?!x acme)))
(INFORM t' a (t (emp ?!x acme))))

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو ۰: قواعد تعهد

COMMITMENT RULES

بسیاری از جمله‌های کنش در زمان برنامه‌نویسی نامعلوم هستند:
توسط سایر عامل‌ها با برقراری ارتباط تعیین می‌شوند.

برنامه خودش حاوی شرایطی برای عامل است تا آن را وارد تعهدات جدید کند.

* بیشتر تعهدات در پاسخ به پیام‌ها شکل می‌گیرند.

شرایط تعهدات هم شامل شرایط ذهنی و هم شرایط پیام می‌شوند.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو ۰-AGENT: شرط پیام

MESSAGE CONDITION

یک شرط پیام، یک الگوی پیام به صورت زیر است:

(From Type Content)

نام فرستنده **From**

نوع پیام **Type**

یک جمله‌ی واقعیت یا جمله‌ی کنش وابسته به **Type**

سایر اطلاعات مرتبط با یک پیام به‌طور ضمنی باقی می‌مانند.

E.g.:

(a INFORM fact)

یعنی: یکی از پیام‌های جدید از عامل **a** به عامل از **fact** اطلاع می‌دهد.

E.g.:

(AND (a REQUEST (DO t walk))

(NOT (?x REQUEST (DO t chew-gum))))

یعنی: پیامی از عامل **a** وجود دارد که از عامل می‌خواهد قدم بزند ولی درخواست جدیدی از هیچ‌کس وجود ندارد که عامل آدامس بجود!

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو ۰: قواعد تعهد

COMMITMENT RULES

The syntax of a **commitment rule**

(COMMIT msgcond mntlcond (agent action)*)

قواعد تعهد

Commitment Rules

+ جمله‌ی کنش خودش می‌تواند حاوی شرط ذهنی خودش باشد.

E.g.:

```
(COMMIT (?a REQUEST ?action)
        (B (now (myfriend ?a)))
        (?a ?action))
```

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

نحو AGENT-0: برنامه

PROGRAM

یک برنامه، دنباله‌ای از قواعد تعهد است،
که به دنبال تعریف قابلیت‌ها و باورهای اولیه‌ی عامل می‌آید.

برنامه
Program

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

گرامر BNF برای نحو زبان AGENT-0

BNF FOR THE AGENT-0 SYNTAX

```

<program> ::= timegrain := <time>
CAPABILITIES ::= (<action> <mntlcond>)*
INITIAL BELIEFS ::= <fact>*
COMMITMENT RULES ::= <commitrule>*
<commitrule> ::= (COMMIT <msgcond> <mntlcond>
                    (<agent> <action>)*)
<msgcond> ::= <msgconj> | (OR <msgconj>*)
<msgconj> ::= <msgpattern> | (AND <msgpattern>*)
<msgpattern> ::= (<agent> INFORM <fact>) |
                  (<agent> REQUEST <action>) |
                  (NOT <msgpattern>)
<mntlcond> ::= <mntlconj> | (OR <mntlconj>*)
<mntlconj> ::= <mntlpattern> | (AND <mntlpattern>*)
<mntlpattern> ::= (B <fact>) |
                  ((CMT <agent>) <action>) |
                  (NOT <mntlpattern>)
  
```

```

<action> ::= (DO <time> <privateaction>)
            (INFORM <time> <agent> <fact>)
            (REQUEST <time> <agent> <action>)
            (UNREQUEST <time> <agent> <action>)
            (REFRAIN <action>)
            (IF <mntlcond> <action>)
<fact> ::= (<time> (<predicate> <arg>*) )
<time> ::= <integer> | now | <time-constant> |
            (+ <time> <time>) | (- <time> <time>)
            (\times <iD.teger> <time>)
            ; Time may be a <variable> when
            ; it appears in a commitment rule
<time-constant> ::= m | h | d | y
            ; m (minute) =60, h (hour) 3600, etc.
<agent> ::= <alphanumeric_string> | <variable>
<predicate> ::= <alphanumeric_string>
<arg> ::= <alphanumeric_string> | <variable>
<variable> ::= ?<alphanumeric_string> |
                ?!<alphanumeric_string>
  
```


زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۱ از ۱۰)

Airline Reservation

Agents:

- **P** is a passenger.
- **C** is an airline clerk, a program.
- **S** is C's supervisor.

By confirming a reservation, the airline enters into a commitment to issue a boarding pass to the passenger at the appropriate time.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۲ از ۱۰)

March

- P to C: Please inform me what flights you have from San Francisco to New York on April 18.
- C to P: Flight #354 departs at 08:30, flight #293 departs at 10:00, flight #441 departs at noon, ...
- P to C: Please book me on #354.
- C to P: That is sold out.
- P to C: Please book me on #293.
- C to P: That is confirmed: your reservation number is 112358.
- P to C: Please book me also on #441.
- C to P: That conflicts with #293:
I am not allowed to double book a passenger.
- P to C: Please get permission to do so.
- C to S: I request permission for the following double booking: ...
- S to C: Permission denied.
- C to P: Sorry, I cannot get approval.

April 18, at the airport

- P to C: My name is P; I have a reservation for flight #293.
- C to P: Here is your boarding pass.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۳ از ۱۰)

Present a program implementing
a simplified version of the airline representative.

The ideas behind the program are that

- the relevant activity on the part of the airline is issuing a boarding pass to the passenger, and
- confirming a reservation is a commitment to issue a boarding pass at the appropriate time.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۴ از ۱۰)

We first define some macros.

```
(issue_bp pass flightnum time) =>
  (IF (AND (B ((- time h) (present pass)))
            (B (time
                  (flight ?from ?to flightnum))))
      (DO time - h
          (physical_issue_bp
              pass flightnum time)))
```

Explanation:

Issue the boarding pass precisely 1 hr. (*h*) before the flight.

physical_issue_bp is a private action involving some external events.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۵ از ۱۰)

We first define some macros.

```
-----  
(query_which t asker askee q) =>  
  (REQUEST t askee  
    (IF (B q) (INFORM (+ t 1) asker q)))
```

Explanation:

This requests only a positive answer.

If **q** contains a universally-quantified variable, then **query_which** requests to be informed of all instances of the answer to the query **q**.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۶ از ۱۰)

We first define some macros.

```
(query WHETHER t asker askee q) =>
  (REQUEST t askee
    (IF (B q)
        (INFORM (+ t 1) asker q)))
  (REQUEST t askee
    (IF (B (NOT q))
        (INFORM (+ t 1) asker (NOT q))))
```

Explanation:

`query WHETHER` expects either a confirmation or a disconfirmation of a fact.

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۷ از ۱۰)

Now, to define the airline agent, we define its (1) initial beliefs, (2) capabilities, and (3) commitment rules.

Initial Beliefs:

Concerning the flight schedule:

(time (flight from to number))

And the number of seats available:

(time (remaining_seats time1 flight_number seats))

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۸ از ۱۰)

Now, to define the airline agent, we define its (1) initial beliefs, (2) **capabilities**, and (3) commitment rules.

Capabilities:

These are issuing boarding passes and updating the count of the available seats on flights.

So the capability database contains two items:

```
((issue_bp ?a ?flight ?time) true)

((DO ?time
    (update_remaining_seats ?time1 ?flight_number ?additional_seats))
(AND
  (B (?time
      (remaining_seats ?time1
          ?flight_number ?current_seats)))
  (?current_seats >= |?additional_seats|)))
; update_remaining_seats is a private action
; changing the belief about remaining_seats.
```

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۹ از ۱۰)

Now, to define the airline agent, we define its (1) initial beliefs, (2) capabilities, and (3) commitment rules.

Commitment Rules:

```
(COMMIT
  (?pass REQUEST
    (IF (B ?p) (INFORM ?t ?pass ?p)))
  true
  ?pass
  (IF (B ?p) (INFORM ?t ?pass ?p)))
```

```
(COMMIT
  (?cust REQUEST
    (issue_bp ?pass ?flight ?time))
  (AND
    (B (?time (remaining_seats ?flight ?n)
      (?n > 0)
      (NOT ((CMT ?anyone)
        (issue_bp ?pass ?anyflight ?time))))
    (myself
      (DO (+ now 1)
        (update_remaining_seats
          ?time ?flight -1)))
    (?cust (issue_bp ?pass ?flight ?time)))
```

زبان برنامه‌نویسی عامل‌گرا AGENT-0

مثال (۱۰ از ۱۰): نمونه‌ی مبادلات بین دو عامل مسافر و آژانس هوایپیمایی

agent	action

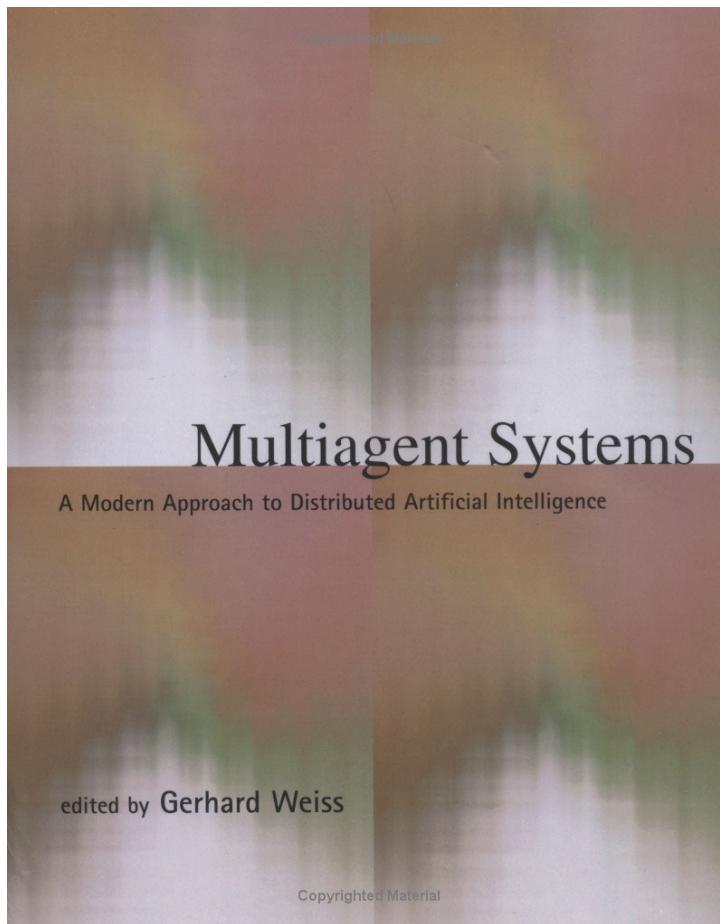
smith	(query_which lmarch/1:00 smith airline (18april/?!time (flight sf ny ?!num)))
airline	(INFORM lmarch/2:00 smith (18april/8:30 (flight sf ny #354)))
airline	(INFORM lmarch/2:00 smith (18april/10:00 (flight sf ny #293)))
airline	(INFORM lmarch/2:00 smith (18april/...))
smith	(REQUEST lmarch/3:00 airline (issue_bp smith #354 18april/8:30))
smith	(query_whether lmarch/4:00 smith airline ((CMT smith) (issue_bp smith #354 18april/8:30)))
airline	(INFORM lmarch/5:00 smith (NOT ((CMT smith) (issue_bp smith #354 18april/8:30))))
smith	(REQUEST lmarch/6:00 airline (issue_bp smith #293 18april/10,.00))
Smith	(query_whether lmarch/7:00 smith airline ((CMT smith) (issue_bp smith #293 18april/10:00)))
airline	(INFORM lmarch/8:00 smith ((CMT smith) (issue_bp smith #293 18april/10:00)))
...	
smith	(INFORM 18april/9:00 airline (present smith))
airline	(DO 18april/9:00 (issue_bp smith #293 18april/10:00))

سیستم‌های چند عاملی

مقدمه‌ای بر سیستم‌های چند عاملی

منابع

منبع اصلی

Gerhard Weiss (ed.),
**Multiagent Systems: A Modern Approach to
 Distributed Artificial Intelligence,**
 MIT Press, 1999.
Chapter 1 (1.5)

1 Intelligent Agents

Michael Wooldridge

1.1 Introduction

Computers are not very good at knowing what to do: every action a computer performs must be explicitly anticipated, planned for, and coded by a programmer. If a computer program ever encounters a situation that its designer did not anticipate, then the result is not usually pretty—a system crash at best, multiple loss of life at worst. This mundane fact is at the heart of our relationship with computers. It is so self-evident to the computer literate that it is rarely mentioned. And yet it comes as a complete surprise to those encountering computers for the first time.

For the most part, we are happy to accept computers as obedient, literal, unimaginative servants. For many applications (such as payroll processing), it is entirely acceptable. However, for an increasingly large number of applications, we require systems that can *decide for themselves* what they need to do in order to satisfy their design objectives. Such computer systems are known as *agents*. Agents that must operate robustly in rapidly changing, unpredictable, or open environments, where there is a significant possibility that actions can *fail* are known as *intelligent agents*, or sometimes *autonomous agents*. Here are examples of recent application areas for intelligent agents:

- When a space probe makes its long flight from Earth to the outer planets, a ground crew is usually required to continually track its progress, and decide how to deal with unexpected eventualities. This is costly and, if decisions are required *quickly*, it is simply not practicable. For these reasons, organisations like NASA are seriously investigating the possibility of making probes more autonomous—giving them richer decision making capabilities and responsibilities.
- Searching the Internet for the answer to a specific query can be a long and tedious process. So, why not allow a computer program—an agent—to search for us? The agent would typically be given a query that would require synthesising pieces of information from various different Internet information sources. Failure would occur when a particular resource was unavailable, (perhaps due to network failure), or where results could not be obtained.

This chapter is about intelligent agents. Specifically, it aims to give you a thorough

Shoham, “Agent-oriented Programming”

§1. Introduction

Present a programming paradigm promoting a social view of computing, where “agents” interact.

§1.1. What is an Agent?

An agent is any entity whose state is viewed as consisting of mental components (e.g., beliefs, capabilities, choices, and commitments).

So agenthood is in the mind of the programmer.

While anything can be viewed as having mental states, it’s not always advantageous to do so.

§1.2. On the Responsible Use of Pseudo-mental Terminology

Elements required to ascribe a given quality to a component of a machine:

- a precise theory regarding the mental category: a semantics that’s clear yet close to the ordinary use of the term;
- a demonstration that the component obeys the theory; and
- a demonstration that the formal theory plays a nontrivial role in analyzing or designing the machine.

The correspondence of the formal theory to common sense needn’t be exact.